

Sesiuni de comunicări științifice

ISSN 3061-6891

ISSN-L 3061-6891

NR18 Iunie 2026

Coordonator Revistă
Prof Ec Dr PETRE
DANIELA

REDACTIA:

Redactor coordonator :

Prof Ec Dr Petre Daniela

Redactor Șef :

Prof Ec Dr

Mirea Cosmin Nicolae

Redactori Turism :

Prof Ing Dr Rădoi Eugenia Dorina

Prof Ec Dr

Albu Ovidiu Toma

Redactor Tehnic :

Prof Ing Dr

Damian Adriana

Redactori Religie :

Prof Ing Farm.Dr Pușcaș Gabriela

Redactor Economic /Comerț:

Prof Jr Ec Dr Simina Andora

Prof Ec Dr

Jeleascov Monica

Cuprins

1. Modalități de promovare a Colegiului Tehnologic Grigore Cerchez prof ec dr Petre Daniela.....	pag 4
2. Valorificarea patrimoniului turistic cultural și natural din România prof ec dr Mirea Cosmin.....	pag 6
3. Legătura dintre antreprenoriat și creșterea economică prof ing dr Săndulescu Dumitru	pag 8
4. Bicicleta – modalitate de mobilitate urbană, dezvoltare sustenabilă și promovare a sănătății Prof.ing.dr. Adriana DAMIAN, Colegiul tehnologic Grigore Cerchez, București Prof.ing.dr. Sorin CUCU, Palatul Național al Copiilor din București.....	pag 11
5. Epistola Soborniceasca a Sf Apostol Iacov- Indemnari spre rabdare - partea 12 Prof Dr Pușcaș Gabriela.....	pag 14
6. Zilele porților deschise în industria ospitalității - Învățare prin experiență Prof. Irimia Iacob Cati.....	pag 16

Modalități de promovare a Colegiului Tehnologic Grigore Cerchez

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București
Prof Ec Dr Petre Daniela

Promovarea unei unități de învățământ este un act necesar pentru atragerea și consolidarea imaginii școlii în comunitate. Promovarea trebuie să combine activități tradiționale cu promovarea digitală și prezentarea rezultatelor elevilor.

Materialele promoționale utilizate au fost : roll-up-uri, bannere, pliante și flyere, site-ul www.comunicari-stiintifice-cerchez.com

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez are parteneriate și colaborări interinstituționale cu USAMV București, Colegiul Economic Viilor, Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Colegiul UCECOM Spiru Haret.

Pentru anul școlar 2025-2026 Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez își propune să continue următoarele activități: sesiuni de comunicări științifice, dezbateri, workshopuri, târguri ale firmelor de exercițiu, concursuri interdisciplinare locale, municipale, interjudețene și naționale.

De asemenea se vor continua activitățile în cadrul Clubului de turism și gastronomie, „Aventurierii Cerchezari”/ Clubului de dezbateri „Grigore Cerchez”/ Clubului Managerilor Firmelor de Exercițiu.

Workshopul „Magia sărbătorilor de iarnă în lumea firmelor de exercițiu “

Valorificarea patrimoniului turistic cultural și natural din România. Aspecte generale.

prof. Cosmin-Nicolae MIREA
Colegiul Tehnologic "Grigore Cerchez"

România este bogată în patrimoniu cultural și natural, oferind oportunități extraordinare pentru dezvoltarea turismului. În această lucrare, ne propunem să analizăm câteva aspecte cheie legate de valorificarea acestui patrimoniu divers și bogat.

Patrimoniul Cultural

Patrimoniul cultural este definit ca patrimoniul care include artefacte, clădiri, muzee cu semnificații simbolice, estetice, istorice, artistice, etnologice, sociale, științifice și antropologice, având două componente: patrimoniul cultural material și patrimoniul cultural imaterial (UNESCO, 2009). România deține și un bogat patrimoniu imaterial, care include tradiții, obiceiuri, dansuri și meșteșuguri tradiționale. Aceste elemente contribuie la identitatea și diversitatea culturală a țării și pot fi integrate în experiențele turistice pentru a oferi turiștilor o mai mare înțelegere și apreciere a culturii locale. Una dintre resursele esențiale pentru turismul din România este patrimoniul său cultural bogat și divers. De la castelele medievale și bisericile fortificate din Transilvania, la cetățile dacice și ruinele romane, țara oferă o gamă largă de atracții culturale. În plus, orașele istorice, precum Sibiu, Brașov și Sighișoara, sunt destinații populare pentru turiștii dornici să exploreze arhitectura și istoria bogată a regiunii. Mai mult, valorificarea patrimoniului cultural se poate realiza prin prisma unei forme de turism, și anume turismul cultural. Astfel, turismul cultural este activitatea turistică care implică motivația turiștilor de a învăța, descoperi, experimenta și consuma produse culturale tangibile sau intangibile în destinația turistică pe care o vizitează (Organizația Mondială a Turismului, 2019).

Patrimoniul Natural

Patrimoniul natural conține formațiuni fizice și biologice, formațiuni geologice și situri/zone naturale (Hua, 2010). România se mândrește și cu o varietate remarcabilă de peisaje naturale, care atrag iubitorii de natură din întreaga lume. Munții Carpați, cu peisajele lor montane spectaculoase, Delta Dunării și Marea Neagră, cu biodiversitatea lor unică, impresionează prin valoarea lor excepțională și creează oportunități extraordinare pentru dezvoltarea unei game largi de forme de turism. Pe lângă celebra sintagmă "România – țară carpato-danubiano-pontică" trebuie să se sublinieze că România are și un puternic caracter agrar și faptul că mediul rural are un farmec aparte. Drept urmare, România este un spațiu propice pentru dezvoltarea turismului rural.

Turismul rural reprezintă o altă modalitate de a valorifica patrimoniul din România, oferind turiștilor oportunitatea de a experimenta viața rurală autentică și de a se conecta cu tradițiile și modul de viață al comunităților locale. Concret, turismul rural implică toate activitățile turistice desfășurate în mediul rural (Nistoreanu, 2007). Prin promovarea agroturismului și a turismului în satele tradiționale, se poate contribui la revitalizarea zonelor rurale și la diversificarea economiei locale, având în vedere și faptul că din punct de vedere economic, turismul completează agricultura, nu o înlocuiește (Gherasim, 2012).

Valorificarea durabilă a patrimoniului turistic

Dezvoltarea durabilă este un concept mai actual decât oricând, ținând seama de provocările pe care le întâmpină mediul înconjurător în urma activităților umane. Sub o formă sau alta, dezvoltarea durabilă conduce la o viață mai bună pentru generațiile prezente și cele viitoare, în contextul în care resursele sunt utilizate echitabil, iar beneficiile utilizării resurselor sunt distribuite echitabil (Minciu, Popescu, Pădurean, Hornoiu, & Băltărețu, 2010). Pentru a asigura o valorificare durabilă a patrimoniului turistic din România, este esențial să se ia în considerare gestionarea adecvată a fluxurilor turistice, conservarea și protejarea mediului înconjurător și implicarea comunităților locale în dezvoltarea turismului. De asemenea, promovarea turismului responsabil și educația turistică sunt instrumente importante pentru a asigura că patrimoniul este păstrat și valorificat în mod adecvat pentru generațiile viitoare. De aceea, este foarte importantă implicarea tuturor părților interesate. O pârghie eficientă în dezvoltarea turismului durabil ar fi colaborarea dintre sectorul public și sectorul privat. Prin implicarea autorităților locale, organizațiilor neguvernamentale și întreprinderilor private, se pot crea proiecte și inițiative inovatoare pentru promovarea și conservarea patrimoniului turistic.

Concluzii

Valorificarea patrimoniului turistic din România oferă oportunități semnificative pentru dezvoltarea economică și promovarea culturală a țării. Prin gestionarea responsabilă și sustenabilă a acestor resurse, România poate continua să atragă turiști din întreaga lume și să ofere experiențe memorabile și autentice. Valorificarea patrimoniului turistic din România necesită eforturi concentrate și o abordare holistică, care să integreze aspectele culturale, naturale, sociale și economice. Prin gestionarea responsabilă și sustenabilă a acestor resurse, România poate continua să se afirme ca o destinație turistică de prim rang, oferind experiențe autentice și memorabile pentru vizitatorii săi.

Bibliografie:

1. Gherasim, D. (2012). Rural tourism in Romania. *Economy Transdisciplinarity Cognition*, 23-27.
2. Hua, S. (2010). World Heritage Classification and Related Issues—A Case Study of the “Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage”. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 6954–6961.
3. Minciu, R., Popescu, D., Pădurean, M., Hornoiu, R., & Băltărețu, A. (2010). Comercializarea vacanțelor în ariile naturale protejate – formă a dezvoltării durabile în turism. *Amfiteatru Economic*, 84-99.
4. Nistoreanu, P. (2007). Aprecieri asupra fenomenului turistic rural. *Revista de turism*, 16-23.
5. Organizația Mondială a Turismului. (2019). UNWTO Tourism definitions. [Online] disponibil la: <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789284420858?role=tab> [Accesat la 11 iunie 2025].
6. UNESCO. (2009). The 2009 UNESCO Framework for Cultural Statistics (FCS). [Online] disponibil la: https://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/unesco-framework-for-cultural-statistics-2009-en_0.pdf [Accesat la 12 iunie 2025].

LEGĂTURA DINTRE ANTREPRENORIAT ȘI CREȘTEREA ECONOMICĂ

Dumitru Săndulescu[1]

Una dintre problemele fundamentale ale oricărei economii naționale și regionale este determinarea factorilor care determină creșterea și dezvoltarea economică. Studiile neoclasice privind creșterea economică au evidențiat investițiile în capital fizic și muncă ca principali factori legați de creșterea economică, în timp ce teoria creșterii endogene adaugă factorul cunoașterii. Comparativ cu factorii de producție tradiționali (capital și muncă), cunoașterea ar avea un impact substanțial asupra creșterii economice datorită propagării acesteia pentru a fi utilizată de către întreprinderile terțe. Ulterior, cercetătorii au inclus în modelul neoclasic și alți factori care determină creșterea economică, inclusiv antreprenoriatul.

Efectele semnificative ale recente crize internaționale asupra economiilor naționale au adus în atenția cercetătorilor și factorilor de decizie politică problema factorilor care determină creșterea economică. Având în vedere recesiunea economică severă din unele țări, inclusiv din țările europene, și rata ridicată a șomajului, în special în rândul tinerilor, orientarea acestora către antreprenoriat, considerat un motor al creșterii economice, este semnificativă.

Antreprenoriatul și antreprenorii sunt considerați factori importanți ai creșterii economice, deoarece contribuie la crearea de noi locuri de muncă, la noi oportunități de angajare, la apariția de noi inovații, dar și la stimularea concurenței și a competitivității.

Antreprenoriatul poate aduce o contribuție semnificativă la creșterea economică, servind ca mijloc de introducere a inovațiilor, de difuzare a cunoștințelor, de creștere a concurenței și de creștere a varietății afacerilor.

Contribuția antreprenoriatului la creșterea economică și la dezvoltarea unei economii este larg discutată și acceptată.

[1] Prof. Dr. Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Sector 1, București,
miti.sandulescu@yahoo.com

Acs și colab. au testat empiric măsura în care antreprenoriatul contribuie la promovarea creșterii economice. Rezultatele studiului arată că, pe lângă investițiile în cercetare și capital uman, antreprenoriatul are un impact pozitiv asupra creșterii economice.

În mod similar, Hessels și Van Stel au examinat impactul antreprenoriatului asupra creșterii economice, ținând cont de orientarea spre export a noilor firme. Autorii au constatat un impact pozitiv al antreprenoriatului asupra creșterii economice, dar și că orientarea spre export poate avea o contribuție suplimentară importantă la creșterea economică.

Folosind date pentru 18 țări, Acs și colab. testează și analizează empiric importanța antreprenoriatului (măsurat prin rata de ocupare a forței de muncă independente) în creșterea economică. Rezultatele studiului indică faptul că antreprenoriatul bazat pe cunoaștere contribuie semnificativ la promovarea creșterii economice. Autorii subliniază faptul că antreprenoriatul este un mecanism care facilitează transmiterea de cunoștințe, contribuind astfel la creșterea economică.

Wong și colab. au examinat impactul inovației tehnologice și al diferitelor tipuri de activități antreprenoriale asupra creșterii PIB-ului. Rezultatele studiului arată că inovația este un factor determinant pozitiv și semnificativ al creșterii PIB-ului. În ceea ce privește antreprenoriatul, autorii constată că activitatea antreprenorială cu potențial ridicat influențează creșterea PIB-ului mai puternic decât alte tipuri de activitate antreprenorială.

Alte cercetări arată că impactul antreprenoriatului asupra creșterii economice este diferit în funcție de stadiul de dezvoltare economică al unei țări, însă rezultatele empirice sunt destul de eterogene. Astfel, unii autori constată că efectul antreprenoriatului asupra creșterii economice este pozitiv sau mai mare în țările dezvoltate comparativ cu țările în curs de dezvoltare.

Antreprenoriatul reprezintă unul dintre factorii fundamentali ai dezvoltării economice moderne, deoarece transformă ideile, resursele și oportunitățile în activități economice concrete. Prin capacitatea lor de a identifica nevoi, de a asuma riscuri și de a valorifica resursele disponibile, antreprenorii contribuie în mod direct la creșterea economică și la îmbunătățirea nivelului de trai. Antreprenorii sunt adesea motivați să găsească soluții noi pentru probleme existente, să introducă produse mai eficiente, servicii mai accesibile sau tehnologii moderne. Inovația poate apărea atât în domeniul producției, cât și în organizarea muncii, în marketing, în distribuție sau în relația cu clienții.

Antreprenoriatul susține creșterea economică și prin stimularea concurenței. Apariția unor firme noi determină companiile deja existente să își îmbunătățească produsele, să reducă prețurile, să crească nivelul calității și să investească în tehnologii performante. Concurența sănătoasă favorizează eficiența economică, deoarece resursele sunt utilizate mai rațional, iar consumatorii beneficiază de o ofertă mai diversificată.

Un rol important îl au întreprinderile mici și mijlocii, considerate adesea coloana vertebrală a economiei. Acestea sunt mai flexibile decât marile companii și se pot adapta mai rapid la schimbările din mediul economic. Prin activitatea lor, întreprinderile mici și mijlocii contribuie la dezvoltarea comunităților locale, valorifică resursele existente și susțin inițiativa individuală. Accesul la finanțare, stabilitatea legislativă, educația antreprenorială, infrastructura modernă și sprijinul instituțional sunt factori care influențează succesul inițiativelor antreprenoriale. În lipsa acestor condiții, multe idei valoroase pot rămâne nevalorificate, iar potențialul de dezvoltare economică poate fi limitat.

În același timp, antreprenoriatul presupune risc și responsabilitate. Nu toate afacerile reușesc, iar eșecul face parte din procesul economic. Cu toate acestea, chiar și experiențele antreprenoriale nereușite pot contribui la învățare, la dezvoltarea competențelor și la apariția unor inițiative mai bine organizate în viitor. O societate care încurajează spiritul antreprenorial trebuie să privească inițiativa, creativitatea și asumarea riscului ca elemente necesare progresului. Prin inițiativa lor, antreprenorii transformă resursele în valoare economică și socială. De aceea, sprijinirea antreprenoriatului reprezintă o condiție importantă pentru construirea unei economii moderne, competitive și durabile.

Bibliografie

1. Acs, Z.J.; Audretsch, D.B.; Braunerhjelm, P.; Carlsson, B. Growth and Entrepreneurship: An Empirical Assessment; No. 5409; CEPR Discussion Paper; Centre for Economic Policy Research: London, UK, 2005
2. Bosma, N.; Content, J.; Sanders, M.; Stam, E. Institutions, entrepreneurship, and economic growth in Europe. *Small Bus. Econ.* 2018, 51, 483–499
3. Hessels, J.; van Stel, A. Entrepreneurship, export orientation, and economic growth. *Small Bus. Econ.* 2011, 37, 255–268.
4. Van Stel, A.; Carree, M. Business ownership and sectoral growth: An empirical analysis of 21 OECD countries. *Int. Small Bus. J.* 2004, 22, 389–419.
5. Wong, P.K.; Ho, Y.P.; Autio, E. Entrepreneurship, innovation and economic growth: Evidence from GEM data. *Small Bus. Econ.* 2005, 24, 335–350

Bicicleta – modalitate de mobilitate urbană, dezvoltare sustenabilă și promovare a sănătății
Prof.ing.dr. Adriana DAMIAN, Colegiul tehnologic Grigore Cerchez, București
Prof.ing.dr. Sorin CUCU, Palatul Național al Copiilor din București

Mobilitatea urbană reprezintă una dintre provocările majore ale orașelor moderne, fiind asociată cu probleme precum congestionarea traficului, poluarea aerului, emisiile de gaze cu efect de seră și sedentarismul populației. În acest context, utilizarea bicicletei de către elevi pentru deplasarea către și de la școală constituie o alternativă sustenabilă, cu beneficii multiple asupra sănătății, mediului și comunității

1. Introducere

Creșterea numărului de autovehicule în mediul urban a generat probleme semnificative de trafic, poluare și ocupare a spațiului public. În multe orașe, deplasarea elevilor către unitățile de învățământ se realizează predominant cu autoturismul personal, ceea ce contribuie la aglomerarea zonelor din jurul școlilor și la reducerea nivelului de activitate fizică a copiilor și adolescenților.

Bicicleta reprezintă un mijloc de transport accesibil, economic și ecologic, care poate contribui la dezvoltarea unor orașe mai sănătoase și mai sustenabile. În numeroase state europene și nord-americane, promovarea ciclismului școlar face parte din strategiile de mobilitate urbană și de sănătate publică.

2. Practici internaționale

Țările de Jos reprezintă modelul internațional de referință în domeniul ciclismului urban. O mare parte dintre elevi se deplasează zilnic cu bicicleta datorită infrastructurii extinse și culturii cicliste dezvoltate. Rețeaua de piste separate și politicile publice favorabile asigură un nivel ridicat de siguranță.

În orașul Copenhaga, bicicleta este utilizată pe scară largă pentru deplasările școlare. Investițiile constante în infrastructură și educația rutieră au condus la creșterea numărului de elevi care aleg acest mijloc de transport.

Numeroase școli germane implementează programe de pregătire a elevilor pentru circulația cu bicicleta. Examenul practic de ciclism este frecvent inclus în procesul educațional.

În Belgia, autoritățile locale oferă stimulente financiare și programe educaționale pentru încurajarea utilizării bicicletei de către elevi.

Programele „Safe Routes to School” din Canada și Statele Unite urmăresc creșterea siguranței deplasărilor active către școală prin investiții în infrastructură și educație rutieră.

3. Mobilitatea urbană și dezvoltarea sustenabilă

Conceptul de dezvoltare sustenabilă presupune satisfacerea nevoilor generației actuale fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi. În domeniul transporturilor, acest principiu se traduce prin promovarea unor modalități de deplasare cu impact redus asupra mediului.

Utilizarea bicicletei contribuie la: reducerea emisiilor de dioxid de carbon; diminuarea poluării fonice; reducerea consumului de combustibili fosili; scăderea congestiei traficului; utilizarea eficientă a spațiului urban.

În cazul elevilor, deplasarea cu bicicleta poate reprezenta o componentă importantă a unei strategii urbane integrate care urmărește crearea unor comunități mai sănătoase și mai prietenoase cu mediul.

4. Beneficiile deplasării elevilor cu bicicleta

Beneficii pentru sănătate. Activitatea fizică regulată este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și adolescenților. Deplasarea zilnică cu bicicleta poate contribui la: îmbunătățirea sistemului cardiovascular; dezvoltarea rezistenței și a forței musculare; reducerea riscului de obezitate infantilă; creșterea capacității respiratorii; îmbunătățirea coordonării și echilibrului. De asemenea, numeroase studii indică o asociere pozitivă între activitatea fizică și performanțele cognitive, atenția și capacitatea de concentrare la școală.

Beneficii psihologice și sociale. Utilizarea bicicletei poate favoriza: creșterea încrederii în sine; dezvoltarea autonomiei personale; reducerea stresului și anxietății; consolidarea relațiilor sociale dintre elevi.

Participarea la grupuri organizate de ciclism școlar contribuie la dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității în trafic.

Beneficii economice. Costurile de utilizare și întreținere ale bicicletei sunt semnificativ mai reduse comparativ cu cele ale unui autoturism. Pentru familii și comunități, promovarea bicicletei poate genera economii importante prin reducerea consumului de combustibil și a costurilor asociate transportului.

Beneficii pentru mediu. Bicicleta este un mijloc de transport cu emisii zero în timpul utilizării. Înlocuirea deplasărilor scurte cu automobilul prin utilizarea bicicletei contribuie la: reducerea poluării aerului; diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră; reducerea nivelului de zgomot urban; creșterea calității vieții în orașe.

5. Dezavantaje și limitări

În ciuda beneficiilor sale, deplasarea elevilor cu bicicleta prezintă și anumite limitări:

Condiții meteorologice nefavorabile. Ploaia, ninsoarea, temperaturile extreme și vântul puternic pot reduce atractivitatea și siguranța utilizării bicicletei.

Infrastructură insuficientă. În multe localități lipsesc: pistele dedicate bicicletelor; parcurile securizate pentru biciclete; semnalizarea rutieră adecvată.

Distanțe mari. Pentru elevii care locuiesc la distanțe considerabile de școală, bicicleta poate deveni o opțiune mai puțin practică.

Percepția riscului. Părinții pot manifesta reticență față de utilizarea bicicletei din cauza riscurilor asociate traficului rutier.

6. Riscuri asociate deplasării cu bicicleta

Principalele riscuri includ: accidente cu autovehicule; căderi și coliziuni; vizibilitate redusă în condiții de iluminare slabă; utilizarea necorespunzătoare a infrastructurii rutiere; lipsa experienței în trafic.

Riscurile sunt mai ridicate în zonele urbane aglomerate și în localitățile cu infrastructură ciclistă insuficient dezvoltată.

7. Măsuri de siguranță

Pentru reducerea riscurilor sunt necesare măsuri la nivel individual, școlar și comunitar.

Echipamente de protecție. Elevii trebuie să utilizeze: cască de protecție; veste sau elemente reflectorizante; lumini față și spate; sonerie funcțională; echipament adecvat condițiilor meteorologice.

Educație rutieră. Programele de educație rutieră trebuie să includă: regulile de circulație pentru bicicliști; tehnici de conducere defensivă; recunoașterea semnelor de circulație; comportamentul în intersecții și zone aglomerate.

Infrastructură sigură. Autoritățile locale pot contribui prin: realizarea pistelor segregate de trafic; amenajarea trecerilor sigure; reducerea vitezei autovehiculelor în zonele școlare; instalarea rastelurilor și parcărilor securizate.

Implicarea școlii și a familiei. Școlile și părinții pot organiza: grupuri de deplasare supravegheate; campanii de conștientizare; activități de instruire practică.

8. Situația și perspectivele în România

În România, utilizarea bicicletei de către elevi este limitată de infrastructura insuficient dezvoltată și de preocupările privind siguranța rutieră. Totuși, în ultimii ani, numeroase orașe au început să investească în piste pentru biciclete și în proiecte de mobilitate urbană durabilă.

Pentru dezvoltarea ciclismului școlar sunt necesare:

- extinderea rețelelor de piste;
- programe de educație rutieră în școli;
- colaborarea dintre autorități, școli și părinți;
- campanii de promovare a mobilității active.

9. Concluzii

Deplasarea elevilor cu bicicleta reprezintă o soluție eficientă pentru promovarea mobilității urbane sustenabile și a unui stil de viață sănătos. Beneficiile asupra sănătății, mediului și comunității sunt semnificative și justifică investițiile în infrastructură și educație rutieră. Deși există anumite riscuri și limitări, acestea pot fi reduse prin măsuri adecvate de siguranță și prin adoptarea bunelor practici internaționale. Dezvoltarea unei culturi a ciclismului școlar poate contribui la formarea unor generații mai sănătoase, mai responsabile și mai implicate în protejarea mediului.

Bibliografie

1. World Health Organization (WHO) – Physical Activity Guidelines.
2. European Commission – Sustainable Urban Mobility Plans (SUMP).
3. OECD – Cycling, Health and Urban Mobility Reports.
4. United Nations – Sustainable Development Goals (SDGs).
5. European Cyclists' Federation – Cycling Benefits Studies.
6. Pucher, J., Buehler, R. (2017). Cycling for Sustainable Cities.
7. Safe Routes to School National Partnership – Program Reports.
8. Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România – Strategii de mobilitate urbană durabilă.

BIBLIA BOR: Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El.

BGT James 1:12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

VUL James 1:12 beatus vir qui suffert temptationem quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitae quam repromisit Deus diligentibus

Reluarea ideii din versetul 2 al aceleiași capitol conduce la o perspectivă mărită (amplificată): este vorba despre bucuria în necazuri, nu din cauza progresului moral pe care ea o oferă, ci din cauza recompensei pe care o merită.

Nu este Dumnezeu cel care ne ispitește, El este, din contră, autorul tuturor darurilor perfecte. Această idee se leagă de versetul 9 și aceeași cu versetul 2.

Μακάριος ἀνὴρ, fericit bărbatul, este o expresie care se referă, desigur, la toți oamenii, nu doar la bărbați, dar este stilul caracteristic al autorului acesta de a înlocui termenul de om cu cel de bărbat.

Beatus (fericit, mulțumit)¹⁹⁴ - este un ecou al predicii de pe Munte, cu care această epistolă are numeroase puncte de contact.

ὃς ὑπομένει πειρασμόν, care rabdă ispita, unii autori moderni ai comentariilor biblice consideră că noțiunea de ispită din versetul 2 ar avea un sens oarecum diferit de cel din versetul 12, care nu s-ar mai traduce prin ispită, ci prin tentație, căci în versetele următoare autorul nu mai vorbește despre încercările vieții (precum prigoana împotriva creștinilor), ci vorbește despre tentații precum hedonismul și averea.¹⁹⁵

Ispitele, smintelile sau ocaziile la păcat vin de la diavol. Dumnezeu îngăduie diavolului să ne ispitească pentru încercarea tăriei noastre morale, căci puterea diavolului este mărginită de către Dumnezeu, iar când am intrat în ispită, tot El ne dă harul Său, ca să o putem birui.¹⁹⁶

qui suffert - (omul) care rezistă încercării. Nu numai că el suferă, dar nu se lasă abătut de ea.¹⁹⁷

ὅτι δόκιμος γενόμενος, căci lămurit făcându-se, aduce referire la metoda de purificare a

aurului. Metalele de bază nu sunt puse în creuzet pentru a fi rafinate, doar aurul este tratat în această manieră. Trecerea aurului prin foc sau la temperaturi înalte face ca celelalte impurități să se topească iar aurul, având temperatură de topire foarte mare, să rămână curat. Iată o comparație frumoasă: necazurile, ispitele, încercările, sunt pentru om precum este focul pentru aurul impur: curățătoare, purificatoare. Omul supus încercărilor, necazurilor, este comparat cu un obiect de aur!

cum probatus - δόκιμος γενόμενος, care făcuse dovada (suportând cu vitejie adversitățile).

Literal: odată devenit încercat.¹⁹⁸

va primi cununa vieții, imaginea recompensei divine a celui care are o viață încercată și care rămâne fidel credinței sale până la moarte. Numele primului martir creștin a fost Ștefan, care se traduce cunună din limba greacă.199

Anticii iubeau sărbătorile și festinele în care purtau pe cap ghirlande de frunze sau de flori care erau adunate în formă de coroană. Coroana era deci semnul bucuriei. Făcută din metal scump și ornată cu pietre prețioase era, de asemenea, emblema onorifică a regilor, a marilor personalități și a preoților cărora le plăcea să se împodobescă.

Încercarea se desăvârșește prin cununa vieții, căci creștinul pus la încercare își poate pierde viața în această lume, dar va fi încununat în viața viitoare. Aceeași imagine se regăsește și în Apocalipsă, cap. 2, 10: Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Că iată diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să fiți ispitiți, și veți avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.

ὄν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν, promise à ceux qui L'aiment, quam repromisit Deus diligentibus, siguranța promisiunii divine contrastează cu nesiguranța bogățiilor.200

quam repromisit (din latinescul repromitto, -ere, -misi, -misum - care promite din nou, care se angajează în schimb)201 - modalitate de a spune că recompensa este absolut sigură, că promisiunile lui Dumnezeu sunt infailibile.

Diligentibus (îi prețuiește, îi iubește, din diligo, -ere, lexi, lectum - a aprecia, a prețui, a iubi în mod deosebit)202 - condiție esențială, căci, fără dragoste pentru Dumnezeu, nu e nici un merit propriu-zis, nici posibilitatea de a suporta în mod supranatural încercarea.

Dumnezeu ia pe fratele smerit, de condiție joasă, pe care bogății lumii îl desconsideră ca pe praful de pe străzi și îl înalță proclamându-l a fi un obiect de aur. Cel care Îl iubește pe Dumnezeu, cel fidel până la moarte, va fi recompensat de Dumnezeu, căci îi este recompensată dragostea pentru El. Așadar, cei răbdători și smeriți, cei încercați și fideli lui Dumnezeu vor primi și virtuți aici pe pământ, dar și cununa biruinței în viața viitoare.203

Omul cât trăiește pe pământ trebuie să încerce să fie cât mai perfect, lipsit de defecte, desăvârșit și să-L iubească pe Dumnezeu. Acest este mesajul transmis de autorul Epistolei și cu aceasta trebuie să se consoleze fratele care suferă.

Ideea de cunună primită ca răsplată din partea lui Dumnezeu este întâlnită de mai multe ori în paginile Noului Testament, precum:

II Timotei 4, 8: De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui.

I Corinteni 9, 24-25: Nu știți voi că acei care alergă în stadion, toți alergă, dar numai unul ia premiul? Alergați așa ca să-l luați. Și oricine se luptă se înfrâneză de la toate. Și aceia, ca să ia o cunună stricăcioasă, iar noi nestricăcioasă.

Expresia celor care-L iubesc pe El, τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν, este de asemenea des întâlnită în Noul Testament, precum în:

Romani 8, 28: Și știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după voia Lui.

I Corinteni 2, 9: Ci precum este scris: „Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El.”

Efeseni 6, 24: Harul fie cu toți care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos întru curăție.

Dacă până acum Sfântul Iacov a vorbit despre utilizarea și binefacerile încercărilor, în următoarele versete va vorbi despre originea ispitelor.

Bibliografie

194. Gheorghe GUȚU, op. cit., p. 148;
195. Joseph CHAINE, op. cit., p. 17;
196. Pr. Prof. N. PETRESCU, Rugăciunea domnească, în M.O., nr. 7-9, anul XXX (1978), p. 627;
197. http://jesusmarie.free.fr/bible_fillion_jacques.pdf, 26.03.2010;
198. Bartolomeu Valeriu Anania, Arhiepiscopul Clujului, BIBLIA sau Sfânta Scriptură, p. 1732;
199. Maurice CARREZ, Nouveau Testament Interlineaire Grec/Français, p. 1026;
200. Ibidem, p. 1026;
201. Gheorghe GUȚU, op. cit., p. 1153;
202. Ibidem, p. 380;
203. Joseph CHAINE, op. cit., p. 18;

ZILELE PORȚILOR DESCHISE ÎN INDUSTRIA OSPITALITĂȚII – ÎNVĂȚARE PRIN EXPERIENȚĂ

Prof. Irimia Iacob Cati
Colegiul "Ion Kalinderu", Bușteni

Programul educațional „Zilele Porților Deschise în Industria Ospitalității” este o ocazie deosebită de a participa la exemple de bune practici pentru elevii de la profilul Servicii, pentru a se familiariza cu situația actuală a sectorului turistic și hotelier. Evenimentul oferă o oportunitate ca acele cunoștințe teoretice dobândite în școală să fie combinate cu experiența practică dobândită la unele hoteluri de renume.

Pentru elevii clasei a IX-a, experiența a început la Foișorul cu Flori din Sinaia, un obiectiv turistic apreciat pentru frumusețea sa arhitecturală și pentru atmosfera care îmbină eleganța tradițională cu confortul modern. Pe parcursul vizitei, elevii au aflat informații despre istoria și rolul acestui obiectiv în dezvoltarea turismului local, fiind ghidați de reprezentanții locației.

Programul a inclus explorarea spațiilor de cazare, a restaurantului și a zonelor dedicate relaxării, oferindu-le elevilor o imagine de ansamblu asupra serviciilor oferite turiștilor. Un moment deosebit de apreciat a fost activitatea practică desfășurată la recepție, unde participanții au avut ocazia să completeze fișe de client, să simuleze procesul de efectuare a rezervărilor și să exerseze tehnici de comunicare specifice relației cu clienții. Astfel, elevii au experimentat direct responsabilitățile unui recepționar și au înțeles importanța profesionalismului în activitatea hotelieră.

Elevii clasei a XII-a au vizitat Hotel Ana Sport din Poiana Brașov, una dintre unitățile moderne de referință din turismul montan românesc. Vizita le-a oferit posibilitatea de a observa modul în care sunt organizate și gestionate serviciile de cazare, alimentație publică, recreere și organizare de evenimente.

Pe parcursul activităților, elevii au explorat camerele și apartamentele hotelului, au participat la prezentări susținute de specialiști din domeniu și au analizat importanța serviciilor complementare, precum centrele spa și wellness, în creșterea satisfacției turiștilor. De asemenea, sesiunile interactive organizate în sălile de conferință au abordat teme precum managementul hotelier, comunicarea profesională și organizarea evenimentelor, oferind exemple concrete din activitatea zilnică a unei unități hoteliere moderne.

Participarea la aceste activități a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor profesionale ale elevilor. Interacțiunea directă cu specialiști din industrie le-a permis să înțeleagă mai bine cerințele și provocările domeniului, să își dezvolte abilitățile de comunicare și lucru în echipă și să își formeze o perspectivă realistă asupra oportunităților de carieră în turism și ospitalitate.

Experiențele trăite în cadrul „Zilelor Porților Deschise în Industria Ospitalității” au demonstrat încă o dată importanța activităților practice în formarea viitorilor specialiști. Prin contactul direct cu mediul profesional, elevii au avut ocazia să își consolideze cunoștințele teoretice și să descopere valorile care stau la baza succesului în industria ospitalității: profesionalismul, responsabilitatea, comunicarea eficientă și orientarea către client.

Această inițiativă educațională a reprezentat o experiență valoroasă pentru toți participanții, contribuind la pregătirea lor pentru integrarea cu succes pe piața muncii și pentru construirea unei cariere în domeniul serviciilor turistice și hoteliere.

hotelier, comunicarea profesională și organizarea evenimentelor, oferind exemple concrete din activitatea zilnică a unei unități hoteliere moderne.

Participarea la aceste activități a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor profesionale ale elevilor. Interacțiunea directă cu specialiști din industrie le-a permis să înțeleagă mai bine cerințele și provocările domeniului, să își dezvolte abilitățile de comunicare și lucru în echipă și să își formeze o perspectivă realistă asupra oportunităților de carieră în turism și ospitalitate.

Experiențele trăite în cadrul „Zilelor Porților Deschise în Industria Ospitalității” au demonstrat încă o dată importanța activităților practice în formarea viitorilor specialiști.

Prin contactul direct cu mediul profesional, elevii au avut ocazia să își consolideze cunoștințele teoretice și să descopere valorile care stau la baza succesului în industria ospitalității: profesionalismul, responsabilitatea, comunicarea eficientă și orientarea către client.

Această inițiativă educațională a reprezentat o experiență valoroasă pentru toți participanții, contribuind la pregătirea lor pentru integrarea cu succes pe piața muncii și pentru construirea unei cariere în domeniul serviciilor turistice și hoteliere.